

CẬU BIÊN TỰ XÉT MÌNH

MẶN giờ học Trường Chúa-nhật, cậu Biên rảo bước ra về. Bữa nay cậu chẳng nói chuyện vui-vẻ với anh em bạn như mọi khi. Về đến nhà đã thấy bà Lan, là mẹ hiền-từ của cậu, đứng đón cậu từ bao giờ. Vì cậu là con một, nên bà chiều-chuộng và yêu-mến lắm. Khi thấy con về, bà lật-đật chạy lại sờ đầu, vuốt-ve cậu và hỏi:

—Hôm nay con học những gì? Thuật lại cho mẹ nghe với.

—Ồ! Thưa mẹ, hôm nay con học về sự dâng tiền cho Chúa. Ông giáo-sư có đọc trong sách Ma-la-chi 3: 8, 9 rằng: «Người ta có thể ăn trộm Đức Chúa Trời sao? mà các người ăn trộm ta. Các người nói rằng: Chúng tôi ăn trộm Chúa ở đâu? Các người đã ăn trộm trong các phần mười và trong các của dâng. Các người bị rửa-sả, vì các người, thấy cả nước, đều ăn trộm Ta...»

Bà Lan tươi-cười dắt cậu Biên vào phòng ăn, đề ngồi gần bên bà và cất tiếng hỏi:

—Nhưng con đã làm theo câu Kinh-Thánh mà ông giáo-sư dạy đó chẳng?

—Mẹ ơi! Con buồn lắm đây, vì khi học câu Kinh-Thánh này thì con nhận-biết tội con, mẹ ạ; vì mỗi Chúa-nhật mẹ cho con tiền để dâng cho Chúa, thì con ăn quà hết, và mỗi khi con có tiền, con cũng không dâng phần mười cho Chúa. Con ăn cắp tiền của Chúa luôn, thế nên con mất phước nhiều lắm, và chắc Chúa sẽ đoán-phạt con, mẹ ạ; vì ông giáo-sư nói Chúa biết hết mọi sự, và kẻ ăn trộm của Chúa sẽ bị rửa-sả.

Nói đến đây cậu òa lên khóc. Bà Lan cảm-động, ôm cậu vào lòng, lau

nước mắt cho, vỗ-về, yên-ủi mà rằng:

—Biên, con yêu-dấu của mẹ ôi! Mẹ rất vui vì thấy con nhận-biết tội mà ăn-năn; thôi, con hãy cầu-nguyện Chúa tha tội cho.

Đoạn, hai mẹ con quì gối xuống, cậu Biên xưng tội, kêu xin với Chúa tha tội và ban cho mình một tấm lòng mới. Cầu-nguyện xong, bà Lan vui-vẻ nắm tay con mà rằng:

—Chúa chắc sẽ tha tội cho con vì Ngài hứa rằng: «Còn nếu chúng ta xưng tội mình, thì Ngài là thành-tín công-bình để tha tội cho chúng ta và làm cho chúng ta sạch mọi điều gian-ác.» Con yêu-dấu ơi, từ rày con nên hứa-nguyện với Chúa mà dâng tiền cho Ngài một cách trung-tín nhé! Con nên ngoan-ngoãn, mẹ thương con lắm.

—Thưa mẹ, con xin hứa với Chúa và với mẹ, sắp từ nay về sau con sẽ hết lòng kính-sợ Chúa, không dám ăn trộm trong các phần mười và trong các của dâng khác nữa; con sẽ trả xong các sự con đã hứa-nguyện.

Khi ông Lan đi làm về, bà Lan thuật lại mọi việc; đoạn, cả ba người đồng ngợi-khen và cảm ơn Chúa đã đổi lòng cậu Biên.

Từ đó cậu Biên chẳng những dâng phần mười cho Chúa thôi, lại vui lòng dâng hết cả tiền mà mẹ cậu đã cho.

Còn ông bà Lan rất đổi vui-mừng, vì ông chỉ có một con yêu-quí mà con lại biết kính-sợ Chúa lúc còn thơ-ấu.

Các bạn hãy noi gương ấy mà học-tập hầu việc Ngài trong buổi còn thơ, vì đều đó sẽ đẹp lòng Chúa và cha mẹ nữa.—Lê-thị-Bảy, Cao-lãnh.